

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w G. w Wydziale II Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Stanisław Dziurlikowski

Protokolant: St. sekretarz sądowy Monika Formaniewicz

w obecności Prokuratora Mikołaja Tyburczego

po rozpoznaniu w dniach 22 września 2014 r., 27 października 2014 r., 5 listopada 2014 r., 11 listopada 2014 r., 4 grudnia 2014 r., 26 stycznia 2015 r., 4 lutego 2015 r., 18 marca 2015 r., 4 maja 2015r., 11 sierpnia 2015r., 24 września 2015r., 9 listopada 2015r.

sprawy karnej:

A. O. (1) - ur. (...) w G., córki R. i U. zd. W., obywatelstwa polskiego, o wykształceniu wyższym, z zawodu mgr. inż. ogrodnictwa, zam. G., ul. (...), PESEL (...),

oskarżonej o to, że:

I. w okresie od 2011 roku (dokładnej daty nie ustalono) do maja 2013 r. w G., województwo (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, jako funkcjonariusz publiczny – k. R. Z. w W. (1) i (...) U. M.o w G. m. in. w ramach zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności podpisanego w dniu 20 grudnia 2012 r., z którego wynikał obowiązek sprawowania nadzoru nad jakością świadczonych usług przez podmioty utrzymujące zieleni i małą architekturę, wykorzystując zależność wynikającą z umowy zawartej pomiędzy U. M. (1) w G. a P. U. (1) „D.” A. Z. (1) z siedzibą w G. w przedmiocie utrzymania zieleni przekroczyła uprawnienia w ten sposób, że:

- znieważyla przy użyciu słów uznanych za obelżywe właściciela przedsiębiorstwa (...);
- co najmniej 20-krotnie, uzależniając dokonanie pozytywnego odbioru prac wykonanych w ramach umowy żądała od pracownika tego przedsiębiorstwa (...) przywożenia jej oraz pracownikom jej referatu oraz C. (1) E. (...)i E. (...) w G. przy użyciu pojazdu należącego do przedsiębiorstwa jedzenia w postaci: zapiekanek, kebabów, pizzy przy czym jednokrotnie zażądała przywiezienia do (...)w G. zgrzewki mąki oraz soli do wyrobienia masy solnej działając na szkodę A. Z. (1);
- żądała od pracownika tego przedsiębiorstwa (...) wożenia jej przy użyciu pojazdu należącego do przedsiębiorstwa po G. w celu załatwiania spraw prywatnych działając na szkodę A. Z. (1) w wysokości co najmniej 680 złotych;
- w okresie od marca do maja 2013 r. (dokładnej daty nie ustalono) ustnie zleciła przedsiębiorstwu nasadzenie bratków w konstrukcje kwietnikowe, mieszczących się na terenie O. Botanicznego przy ul. (...) w G., podczas gdy zlecenie to nie było zawarte w specyfikacji umowy w wyniku czego przedsiębiorstwo nie uzyskało po wykonaniu zlecenia z U. M. w G. należnego wynagrodzenia w wysokości 1000 złotych działając na szkodę A. Z. (1);
- w dniu 23 maja 2013 r. pomimo treści umowy o świadczenie usług nr (...) zawartej w dniu 20 maja 2013 r. pomiędzy (...) w G. a przedsiębiorstwem, z której wynikało, iż na zakres wykonania czynności polegającej na prześwietleniu drzew i krzewów wymagana jest jej akceptacji i w związku ze zleceniem prac i umówieniem się

na miejscu prac na dokonanie akceptacji w miejscu tym nie stawiała się, działając na szkodę A. Z. (1) w wysokości 198 złotych

- uzależniając pozytywną współpracę z (...)” A. Z. (1) z siedzibą w G. żądała od A. Z. (1) zmian personalnych w jego przedsiębiorstwie polegających na wymianie kierownika zieleni E. S. na szkodę A. Z. (1)

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od maja 2012 r. do marca 2013 r. (dokładnych dat nie ustalono) w G., województwo (...), jako funkcjonariusz publiczny – k. R. Z. w W. (1) i (...) U. M.o w G. w ramach zakresu obowiązków uprawnień i odpowiedzialności podpisanego w dniu 20 grudnia 2012 roku, z którego wynikał obowiązek sprawowania nadzoru nad jakością świadczonych usług przez podmioty utrzymujące zieleni i małą architekturę, wykorzystując zależność wynikającą z umowy zawartej pomiędzy U. M. (1) w G. a (...)” A. Z. (1) z siedzibą w G. w przedmiocie utrzymania zieleni przekroczyła uprawnienia w ten sposób, że uporczywie nękała pracownika tego przedsiębiorstwa (...) telefonicznie dzwoniąc do niego oraz wysyłając sms-y, istotnie naruszając jego prywatność.

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. art. 190a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

o r z e k ł:

1. Oskarżoną **A. O. (1)** uniewinnia od popełnienia czynów zarzucanych jej w punkcie I i II aktu oskarżenia.
2. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 542/14

UZASADNIENIE

A. O. (1) urodziła się (...) w G.. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu mgr. inż. ogrodnictwa. Jest zatrudniona na stanowisku (...), z miesięcznym uposażeniem w wysokości (...) złotych .

A. O. (1) nie była karana sędownie. Wyrokiem S. R. w G. z dnia 31 stycznia 2014 roku w sprawie sygn. akt (...)warunkowo umorzono postępowanie przeciwko A. O. (1) o czyn z art. 216 § 1 kk na okres jednego roku próby.

/Dowód:

- dane osobowe 1460- (...)

- dane o karalności - k. 2503 /

A. O. (1) w niniejszej sprawie została oskarżona o to że:

I. w okresie od 2011 roku (dokładnej daty nie ustalono) do maja 2013 r. w G., województwo (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, jako funkcjonariusz publiczny – (...) Z. w W. (1) i (...) U. M.o w G. m. in. w ramach zakresu obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności podpisanego w dniu 20 grudnia 2012 r., z którego wynikał obowiązek sprawowania nadzoru nad jakością świadczonych usług przez podmioty utrzymujące zieleni i małą architekturę, wykorzystując zależność wynikającą z umowy zawartej pomiędzy U. M. (1) w G. a (...)” A. Z. (1) z siedzibą w G. w przedmiocie utrzymania zieleni przekroczyła uprawnienia w ten sposób, że:

-.

- znieważyla przy użyciu słów uznanych za obelżywe właściciela przedsiębiorstwa (...);
- co najmniej 20-krotnie, uzależniając dokonanie pozytywnego odbioru prac wykonanych w ramach umowy żądała od pracownika tego przedsiębiorstwa (...) przywożenia jej oraz pracownikom jej referatu oraz(...)w G. przy użyciu

pojazdu należącego do przedsiębiorstwa jedzenia w postaci: zapiekanek, kebabów, pizzy przy czym jednokrotnie żądała przywiezienia do (...)w G. zgrzewki mąki oraz soli do wyrobienia masy solnej działając na szkodę A. Z. (1);

- żądała od pracownika tego przedsiębiorstwa (...) wożenia jej przy użyciu pojazdu należącego do przedsiębiorstwa po G. w celu załatwiania spraw prywatnych działając na szkodę A. Z. (1) w wysokości co najmniej 680 złotych;
- w okresie od marca do maja 2013 r. (dokładnej daty nie ustalono) ustnie zleciła przedsiębiorstwu nasadzenie bratków w konstrukcje kwietnikowe, mieszczących się na terenie O. Botanicznego przy ul. (...) w G., podczas gdy zlecenie to nie było zawarte w specyfikacji umowy w wyniku czego przedsiębiorstwo nie uzyskało po wykonaniu zlecenia z U. M. w G. należnego wynagrodzenia w wysokości 1000 złotych działając na szkodę A. Z. (1);
- w dniu 23 maja 2013 r. pomimo treści umowy o świadczenie usług nr (...) zawartej w dniu 20 maja 2013 r. pomiędzy (...)w G. a przedsiębiorstwem, z której wynikało, iż na zakres wykonania czynności polegającej na prześwietleniu drzew i krzewów wymagana jest jej akceptacji i w związku ze zleceniem prac i umówieniem się na miejscu prac na dokonanie akceptacji w miejscu tym nie stawiała się, działając na szkodę A. Z. (1) w wysokości 198 złotych
- uzależniając pozytywną współpracę z (...) A. Z. (1) z siedzibą w G. żądała od A. Z. (1) zmian personalnych w jego przedsiębiorstwie polegających na wymianie kierownika zieleni E. S. na szkodę A. Z. (1)

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od maja 2012 r. do marca 2013 r. (dokładnych dat nie ustalono) w G., województwo (...), jako funkcjonariusz publiczny – k. R. Z. w W. (1) i (...) U. M. o w G. w ramach zakresu obowiązków uprawnień i odpowiedzialności podpisanego w dniu 20 grudnia 2012 roku, z którego wynikał obowiązek sprawowania nadzoru nad jakością świadczonych usług przez podmioty utrzymujące zieleni i małą architekturę, wykorzystując zależność wynikającą z umowy zawartej pomiędzy U. M. (1) w G. a (...) A. Z. (1) z siedzibą w G. w przedmiocie utrzymania zieleni przekroczyła uprawnienia w ten sposób, że uporczywie nękała pracownika tego przedsiębiorstwa (...) telefonicznie dzwoniąc do niego oraz wysyłając sms-y, istotnie naruszając jego prywatność.

tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. art. 190a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

Do oskarżenia przyłączyli się pokrzywdzeni A. Z. (1) oraz D. W. (1), którzy w procesie pełnili rolę oskarżycieli posiłkowych.

Oskarżona A. O. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, uznając, iż zachowanie oskarżonej nie wyczerpywało znamion przypisywanych jej przestępstw, sąd wyrokiem z dnia 23 listopada 2015r. uniewinnił A. O. (1) od popełnienia czynów zarzucanych jej w pkt I oraz II aktu oskarżenia, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

A. O. (1) została zatrudniona w U. M. w G. w dniu 30 grudnia 2005 roku. Najpierw pracowała w Wydziale (...) (...)i (...). Od 1 kwietnia 2009 roku pełniła funkcję (...) Z. w W. (1) i Ochrony (...). Z podpisanego w dniu 20 grudnia 2012 r. zakresu obowiązków wynikało, że w ramach pełnionych obowiązków kierownika A. O. (1) m.in. zobowiązana była do sprawowania nadzoru nad estetyką zieleni i małej architektury w mieście, prowadzenia wspólnych działań z innymi jednostkami osobami fizycznymi i prawnymi w celu poprawy tej estetyki zieleni i małej architektury w mieście, wykonywania przeglądów miasta, opiniowania lokalizacji nasadzenia drzew, krzewów i kwiatów, prowadzenia inwentaryzacji obiektów małej architektury, jej planowania, zlecenia realizacji i remontów małej architektury i nadzorowania tych obiektów a także sprawowania nadzoru nad jakością świadczonych usług przez podmioty utrzymujące zieleni i małą architekturę.

/dowody:

umowa o pracę – k. 242, 243 akt,

pismo – k.239, 240, 241 akt,

zakres obowiązków i uprawnień- k.245-247 akt,

zaświadczenia o szkoleniach – k.248-254 akt/

Podczas pracy w (...)A. O. (1) nie była karana dyscyplinarnie. Pomimo, że w stosunku do A. O. (1) pojawiały się zarzuty ze strony klientów urzędu, to ze strony jej przełożonych nie było większych zastrzeżeń.

A. O. (1) była nagradzana m.in. w związku z projektem ogrodu botanicznego i kompozycji na rondach. W trakcie pełnienia przez nią funkcji kierownika (...)i (...)jest beneficjentem rocznych dotacji z Wojewódzkiego Funduszu O. (...) Ś. (...)a w wysokości 100.000 zł - 200.000 zł

A. O. (1) była koordynatorem w (...)w G..

/ dowody:

zeznania M. S. (1) - k. 2424v-2446

zeznania D. M. - k. 2108-2110/

Od 2008r. z U. M. (1) w G., w przedmiocie utrzymania zieleni współpracowały m.in. firma (...) w G. oraz firma (...).

Do grudnia 2007 roku właścicielem firmy PHU (...) był ojciec A. Z. (1) A. Z. (2), który wcześniej zatrudniony był również w (...)w G.. (...)w G. brało udział od 2009 w przetargach organizowanych przez Gminę M. G.. Wielokrotnie firma (...) wygrywała przetargi na prace z zakresu renowacji i konserwacji terenów zielonych w G., które opiewały na bardzo pokaźne kwoty, sięgające nawet kilkuset tysięcy złotych w okresie kontraktu za jeden obiekt.

Rozliczenie za wykonane przez firmę (...) prace miało następować na podstawie faktur VAT, które wystawione były z kolei na podstawie wcześniej przeprowadzanych odbiorów wykonanych prac i protokołów ich odbioru. Co do zasady wykonane roboty były odbierane przez urzędników miejskich raz w miesiącu. Za wykonane prace związanych z zagospodarowaniem terenów zielonych firma (...) otrzymywała wynagrodzenie. Nie dochodziło do sporów sądowych a należności były regulowane.

Zdarzało się również, że w ramach współpracy z gminą firma (...) otrzymywała zapytania ofertowe z (...), które dotyczyły wykonania drobniejszych prac, przy wykonywaniu których nie występował obowiązek przeprowadzania przetargu. Zapytania ofertowe przygotowywała A. O. (1). Następnie zapytania ofertowe były zatwierdzane przez (...) (...)i (...) (...). Zapytania takie, zgodnie z zarządzeniem (...)musiały być kierowane przynajmniej do trzech firm, z pośród których wybierana była najkorzystniejsza oferta.

Z uwagi na organizację „zieleni miejskiej” Miasto G. było podzielone na sześć obiektów. Od 2009 do 2011 firma PHU (...) miała umowę na utrzymanie czterech obiektów, od 2011 do 2013 miała umowę na dwa obiekty. Obecnie firma PHU (...) zobligowana jest umową na jeden obiekt.

W 2009 firma PHU (...) realizowała osiem umów w wyniku przetargów oraz trzy inne umowy i dziesięć zleceń. W 2010 sześć umów, dwa zlecenia. W 2011 wykonywano dwie umowy w wyniku przetargu, trzy pozostałe umowy, dziewięć zleceń. W 2012 dwie umowy na podstawie przetargu , jedną umowę bez tego trybu, siedem zleceń. W 2013 firma zaczęła realizację jednej umowy na podstawie przetargu, jeden zwykłej umowy i jednego zlecenia.

Za wykonane prace związane z zagospodarowaniem terenów zielonych firma (...) otrzymywała wynagrodzenie.

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania M. M. (1) – k. 2427-2429

zeznania K. F. – k. 2498 - 2499

zeznania S. W. – k. 2089v – 2091

zeznania M. C. – k.233-236

rozrachunki za lata 2009- 2013 – k.256 – k351 , k.358

wykaz przetargów - 352-353, 361, 364

wykaz zleceń - k. 355, 357, 360, 363, 366

wykaz pozostałych umów - 354, 356, 359, 362, 365

formularze ofertowe – k. 2184-2192

referencje – k. 2246

protokoły odbioru za okres od 2009-2013 – k.370-486, k.487-587/

Ojciec A. Z. (1) A. Z. (2) był leśniczym lasów komunalnych i pracował w (...) (...) do 13 grudnia 2013. W ramach wykonywanych obowiązków służbowych współpracował z pracownikami z (...) Z. w W. (1) i (...)m.in. uczestniczył w odbiorach prac (wycinka drzew i krzewów itp.).

Od pewnego czasu pomiędzy A. Z. (2) a A. O. (1) dochodziło do nieporozumień. Dotyczyły one m.in. sprawy sposobu przeprowadzania wycinki drzew, wyłapywania dzikich zwierząt, usunięcia topoli na ul. (...) itp. Nieporozumienia dotyczyły spraw związanych z prowadzeniem (...). Dochodziło do kłótni i utarczek słownych pomiędzy tymi osobami.

/dowody:

Zeznania A. Z. (2) - k. 2121v-2125

Zeznania Z. Z. - 2080v-2081)

W latach 2009-2010 (...)miał zastrzeżenia co do prac wykonywanych zarówno przez firmę PHU (...) jak i D.. Wówczas organizowano spotkania z udziałem przedstawicieli w/w firm.

Z (...)wobec PHU (...) w 2011-2012 zostały wystosowane wezwania w związku z nieterminowym wykonywaniem umów dotyczących m.in. usługi na ul. (...) oraz w sprawie usługi na ul. (...).

Na przestrzeli lat 2009r- 2014 w związku z niewłaściwym wykonywaniem prac przez firmy utrzymujące tereny zielone na obszarze miasta, na firmę (...) zostały nałożone kary finansowe w łącznej wysokości (...), gdy w tym samym okresie na firmę (...) (...).

/dowody:

zeznania M. S. (1) - k. 2424v-2446

zeznania M. B. – k. 2096-2098

zestawienie kar – k 2020/

Pracownikiem firmy PHU (...) odpowiedzialnym z kontakty z U. M. (1) podczas realizacji umowy na rewitalizację Alei nad T. była E. S..

A. O. (1) miała wiele zastrzeżeń co do prac wykonywanych przez firmę PHU (...) m.in. w zakresie rabat kwiatowych. Zdarzało się, że A. O. (1) w kontaktach z pracownikami firmy była nieuprzejma opryskliwa, a nawet wyzywała pracowników firmy PHU (...) nazywając ich idiotami, którzy nie potrafią wykonać prostej rabaty czy też innego rodzaju prac.

W toku prac nad rabatami na prośbę E. S. i A. Z. (1) nadzorująca te prace A. O. (1) sporządziła odrębny projekt rabaty, który sama podpisała. Pracownicy firmy PHU (...) wykonali prace zgodnie w ich mniemaniu z tymi zaleceniami.

Podczas odbioru prac A. O. (1) odmówiła jednak odbioru zakończonych prac, co oburzyło przedstawicieli firmy (...). Gdy E. S. twierdziła, że prace zostały wykonane zgodnie ze wskazówkami A. O. (1), ta ostatnia zaprzeczyła. Doszło do konfrontacji pomiędzy E. S. a A. O. (1) w obecności A. Z. (1) i przełożonej A. M. B.. W sytuacji kiedy A. O. (1) nadal zaprzeczała wydanym poleceniom E. S. pokazała odrębny projekt podpisany prac. Wtedy A. O. (1) zarzuciła E. S., że sfałszowała jej podpis pod notatką i oświadczyła, że nie chce spotykać się służbowo z E. S. w sprawach dotyczących prac zleczanych firmie (...). Wobec postawy A. O. (1) A. Z. (1) przesunął swoją pracownicę na inne stanowisko. E. S. pracuje w firmie (...) do dnia dzisiejszego. Sprawa sfałszowania podpisu bądź też fałszywego oskarżenia o to sfałszowanie nie znalazła swojego finału przed odpowiednimi organami a strony nie przedłożyły projektu o którym mowa powyżej. Ostatecznie prace na Alei nad T. zostały odebrane przez pracowników (...).

/zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania E. S.- k. 2085-2086

Współpraca firmy PHU (...) z A. O. (1) jako przedstawicielką U. M. od pewnego momentu nie układała się najlepiej. A. O. (1) miała dużo zastrzeżeń do jakości prac wykonywanych przez firmę (...), które jednak zawsze ostatecznie były przez (...) odbierane.

A. O. (1) miała zastrzeżenia także do pracowników firmy, których A. O. (1) czasami wyzywała np. od brudasów. Mówiła, że nie są potrzebni i nic nie robią.

A. O. (1) w 2013r. (bliżej nie ustalonej dacie) nazwała A. Z. (1) debilem bądź idiotą, który na niczym się nie zna. Sytuacja ta miała miejsce w obecności pracownika pokrzywdzonego J. W. (1).

Z czasem A. O. (1) miała coraz więcej zastrzeżeń do A. Z. (1) i powiedziała, że nie życzy sobie jego wizyt w (...)i nie chce się z nim spotykać.

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania J. W. (1) - 2080-2081

zeznania S. A. 2083-2083v/

Po pewnym czasie w firmie PHU (...) została zatrudniona E. K., która była żoną brata A. O. (1). Osoba ta została jednak później zwolniona z pracy albowiem w ocenie pracodawcy nie posiadała wystarczających kompetencji.

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042/

Jednym z bezpośrednio podległych A. O. (1) pracowników tego wydziału był D. W. (1), który od stycznia 2009 zaczął pracę na stanowisku referenta.

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

zeznania A. S. - .k.2110v-2114/

D. W. (1) w ramach obowiązków służbowych zajmował się m.in. sprawami związanymi z dokonywaniem odbiorów prac, w tym nakazywaniem dokonywania poprawek i nakładaniem kar na firmy zajmujące się utrzymywaniem zieleni. D. W. (1) jako (...)miał wielokrotnie zastrzeżenia do prac wykonywanych przez firmę (...), co znajdowało wyraz w uwagach wpisywanych do protokołów odbiorów, w których umieszczał swoje zastrzeżenia, zakres prac wymagających poprawek a także naliczał kary za nieterminowe ich wykonywanie. Zastrzeżenia te dotyczyły m.in. nieumytych lub niepomalowanych koszt i ławek, nieskoszonych terenów, niezgrabionej lub niezwiezionej trawy, niewypielonych czy też niesprzątniętych terenów, śmieci w krzakach, niedopałków, papierów itp.

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042/

zestawienie kar – k. 2020

protokoły odbioru – k. 387, 390, 401, 407, 417, 442, 444, 453/

Wśród pracowników (...)panował zwyczaj polegający na tym, że czasami jeden z pracowników kupował jedzenie, które następnie przynosił do pracy. Kosztami zakupu wszyscy pracownicy dzielili się wspólnie. Pracownicy czasami spotykali się prywatnie poza pracą. Organizowano również kilkudniowe wyjazdy za miasto. W spotkaniach towarzyskich uczestniczyli między innymi D. W. (1) i A. O. (1). Pomiędzy pracownikami (...) Z. w W. (1) i (...)panowała dobra atmosfera.

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

zeznania J. F. - k.2081v-2082

zeznania S. W. – k. 2089-2091

zeznania K. W. – k. 2091-2092

zeznania J. D.- k. 2092-2094v

zeznania T. S. - k. 2095-2096

zeznania A. S. – k.2110v-2114

zeznania U. S. – k.2082-2083/

Po około 2-3 miesiącach od rozpoczęcia współpracy A. O. (1) i D. W. (1) zaczęli spotykać się ze sobą prywatnie, około dwa- trzy razy w tygodniu.

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025)

A. O. (1) i D. W. odwiedzali się. A. O. (1) przyjeżdżała też pod dom D. W. (1). Oskarżyciel posiłkowy zaprosił także A. O. (1) do wspólnego udziału w przyjęciu weselnym swojego brata na jesieni 2009.

/dowody:

Zeznania H. W. – k. 2402v-2403v

Zeznania A. W. - k.2403-2404

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025)

W lipcu 2010 D. W. (1) zrezygnował z przedłużenia umowy o pracę w (...)i zatrudnił się w firmie (...), w której objął stanowisko kierownika terenów zielonych. D. W. (1) swoim przełożonym i kolegom z pracy powiedział, że zdecydował się na zmianę pracy ze względu na wyższe wynagrodzenie, które otrzymał w firmie (...).

A. Z. (1) powierzył D. W. (1) obowiązki w zakresie utrzymywania kontaktów służbowych z U. M. (1), w którym ten miał wielu kolegów z dotychczasowej pracy

Przez pierwszy okres pracy w PHU (...) zgadzał się dobrowolnie na spotkania z A. O. (1), wyrażał zgodę na kontakty osobiste i telefoniczne. D. W. (1) często przychodził do U. M., gdzie spotykał się z A. O. (1) w m.in. sprawie odbioru prac. A. O. (1) i D. W. (1) często rozmawiali telefonicznie.

Firmy PHU (...) co tydzień, w piątki składały raporty i wówczas przedstawiciel każdej z firm przychodził w tej sprawie do urzędu. Z ramienia PHU (...) tą osobą był D. W. (1) .

Raz w miesiącu odbywały się odbiory prac w terenie. Podczas przeprowadzania odbiorów prac panował zwyczaj, że pracownik danej firmy przyjeżdżał do (...) po pracownika U. M. i zawoził go samochodem służbowym na miejsce odbioru prac. Ze względu na obszerność terenu nadzorowanego przez urzędników, zdarzało się że „inspekcja” terenu odbywała się z samochodu, bez wysiadania na zewnątrz. W ten sposób postępowali pracownicy firmy (...) i firmy (...). O praktyce podwożenia urzędników samochodami firm wykonawczych wiedzieli przełożeni A. O. (2). Zapisy o takim obowiązku firmy znalazły się później wprost w umowach zawieranych z gminą.

Z ramienia PHU (...) do (...)przyjeżdżał wyłącznie D. W. (1). Ze strony urzędu w odbiorach zazwyczaj brały udział wspólnie A. S. i A. O. (1). Zdarzało się, że w odbiorze brała udział tylko A. O. (1). Wówczas D. W. (1) samochodem służbowym zawoził A. O. (1) na miejsce odbioru. Po zakończeniu czynności urzędnicy sporządzali protokół. Często zdarzało się, że ze względu na warunki atmosferyczne dokument powstawał dopiero w urzędzie po powrocie z czynności wykonywanych w terenie.

W protokołach z czynności odbioru prac umieszczono uwagi i zastrzeżenia. Dotyczyły one zarówno firmy (...) jak PHU (...).

W tym czasie zdarzało się, że A. O. (1) miała uwagi co do jakości wykonanych prac i często żądała poprawek polegających na ponownym oczyszczeniu terenu z śmieci, wygrabianiu liści itp.

W okresie gdy D. W. (1) pracował już w firmie (...), na prośbę pracowników (...) Z. w W. (1) i (...)częstokroć przywoził do (...) jedzenie w postaci: zapiekanek, kebabów, pizzy itp. Często w sprawie przywozu jedzenia do D. W. (1) dzwonili sami pracownicy urzędu, w tym także A. O. (2), czasami zdarzało się, że była to inicjatywa własna samego oskarżyciela posiłkowego. D. W. (2) kupował również jedzenie dla siebie i konsumował je wspólnie z byłymi kolegami z pracy na terenie urzędu w którym nadal spędzał dużo czasu tak w celach służbowych jak i towarzyskich. Pracownicy urzędu oddawali D. W. (1) pieniądze za dowieszone posiłki, za które wcześniej D. W. (1) czasami płacił również pieniędzmi ze służbowej kasy firmy PHU (...). Czasami za jedzenie płaciła również A. O. (1), zdarzało się jednak, iż D. W. (1) sponsorował jej posiłek.

Zdarzyło się jednokrotnie, iż D. W. (1) na prośbę A. O. (1) przywiózł do Centrum (...)w G. zgrzewkę mąki oraz soli do wyrobienia masy solnej, która była wykorzystywana do zajęć w C. (1).

A. Z. (1) początkowo nie wiedział o tym, że D. W. (1) dostarcza jedzenie, do (...)Dopiero w późniejszym czasie został poinformowany o tym przez D. W. (1) i tolerował ten stan.

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania J. F. - k.2081v-2082

zeznania S. W. – k. 2089-2091

zeznania K. W. – k. 2091-2092

zeznania J. D.- k. 2092-2094v

zeznania T. S. - k. 2095-2096

zeznania A. S. – k.2110v-2114

zeznania U. S. – k.2082-2083

zeznania M. M. (2) – k. 2078- 2079 v/

protokoły odbioru za okres od 2009-2013 – k.370-486, k.487-587/

Czasami zdarzało się, że A. O. (1) i M. B. zwracały się bezpośrednio do firmy PHU (...) o przeprowadzenie pilnych prac np. naprawianie bram, czyszczenie bunkrów, sadzenie kwiatów. Szczegóły zlecenia były ustnie ustalane przez D. W. (1) oraz A. O. (1) lub M. B., które akceptowały wstępną wycenę prac. Po wykonaniu prac firma PHU (...) wystawiała fakturę, która była zazwyczaj niezwłocznie opłacana przez (...).

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025/

Po pewnym czasie D. W. (1) zaczął spotykać się z inną kobietą. A. O. (1) wiedziała o nowym związku (...). Jednocześnie D. W. (1) kontynuował znajomość z A. O. (1). M. z nią kontakt osobisty i telefoniczny. A. O. (1) często dzwoniła i wysyłała D. W. (1) sms-y. D. W. (1) przyjeżdżał prywatnie do A. O. (1) , pożyczał jej pieniądze. D. W. (1) nie potrafił kategorycznie zerwać znajomości z A. O. (1) w szczególności w kontekście łączącej ich konotacji służbowej.

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

zeznania I. P. – k. 2079v-2080/

W lutym 2013 doszło do zwolnienia z pracy z firmy PHU (...).

W tym czasie D. W. (1) postanowił zamieszkać ze swoją dziewczyną.

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025/

W dniu 19 lutego 2013 roku D. W. (1) spotkał się z A. O. (1) w jej gabinecie w (...). Rozmowa dotyczyła wzajemnych relacji pomiędzy nimi oraz m.in. zwolnienia z firmy PHU (...), która była żoną brata A. O. (1). A. O. (1) była zdenerwowana i nieuprzejma. W pewnym momencie oskarżona uderzyła D. W. (1) w twarz.

W efekcie tego zdarzenia a także wobec późniejszego oskarżenia A. O. (1) o znieważanie D. W. (1) i naruszenie jego nietykalności cielesnej (...)w G. w sprawie sygn. Akt (...)z prywatnego aktu oskarżenia, w dniu 31 stycznia 2014r., ustalając, iż A. O. (1) dopuściła się popełnienia w/w czynów wydał wyrok warunkowo umarzający postępowanie na okres 1 roku próby i orzekł wobec oskarżonej obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz Towarzystwa (...).

/dowody:

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

odpis wyroku (...)– k. 1365-1366/

W dniu 21 marca 2013 D. W. (1) i A. Z. (1) złożyli u (...) G. dwie skargi dotyczące A. O. (1). Skargi razem z zawiadomieniem zostały złożone 27 marca 2013 roku przez (...) G. w P. R.w G.

/dowody:

skarga - k.2-14

skarga - k.15-18

zawiadomienie – k. 1/

W tym czasie doszło do spotkania D. W. (1) i A. Z. (1) z (...) D. M. w sprawie incydentu pomiędzy D. W. (1) i A. O. (1). Odbyło się także spotkanie z P., w którym wzięli udział D. M. oraz A. Z. (1).

/dowody:

zeznania D. M. - k. 2108-2110

zeznania R. M. - k. 2524v-2526/

Od marca 2013, po audycie adresatów zapytań ofertowych, odbyło się spotkanie z udziałem (...) G. – R. M., (...) M. S. (1) i (...) (...). Ustalono, że o tym, czy firma PHU (...) zostanie uwzględniona do listy podmiotów, do których tego typu zapytania będą kierowane będzie należała ostatecznie do (...) Gospodarki (...), jednak (...) wyraźnie zasugerował, iż w związku z niezadowoleniem ze współpracy z firmą (...) nie trzeba uwzględniać jej przy wysyłaniu zapytań ofertowych wskazując, iż należy wysłać trzy zapytania ofertowe, niekoniecznie do firmy (...).

(...)w G. ograniczył ilość zapytań ofertowych w stosunku do PHU (...). Zapytania ofertowe były weryfikowane przez M. B., która wykreśliła z nich PHU (...).

/dowody:

zeznania R. M. - k. 2524v-2526

zeznania M. S. (1) - k. 2424v-2446

zeznania M. B. – k. 2096-2098/

zeznania S. W. – k. 2089-2090

Po zdarzeniu z 19 lutego 2013 roku A. O. (1) i D. W. (1) nadal spotykali się służbowo. D. W. (1) brał udział w odbiorach prac i przychodził do U. M., gdzie spotykał się z A. O. (1) w sprawie odbiorów i raportów.

Oprócz A. O. (1) i D. W. (1) od marca 2013 w odbiorach prac zaczęły uczestniczyć inne osoby: urzędnicy z ramienia U. M. oraz A. Z. (1). Formalnie ustalono, że przedstawiciele U. M. są podwożeni na miejsce odbioru samochodami służbowymi firm wykonujących roboty.

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025/

A. O. (1) od marca do maja 2013 r. rozmawiała z przedstawicielami firmy (...) odnośnie prac związanych z nasadzeniem bratków w konstrukcje kwietnikowe, mieszczące się na terenie O.B.o przy ul. (...) w G.. Firma (...) nie posiadając pisemnego zlecenia prace takie wykonała. W momencie ich wykonywania A. O. (1), będąc zaskoczona ich przeprowadzaniem nakazała przerwać prace twierdząc, iż do zlecenia nie doszło. (...)nie uregulował należności za fakturę wystawioną z tytułu przeprowadzonych przez firmę PHU (...) nasadzeń bratków .

A. Z. (1) wyzwał (...)do zapłaty za faktur za wykonanie prac zleconych ustnie. Jednocześnie A. Z. (1) nie występował na drogę sądową przeciwko (...)G. o zapłatę.

/dowody:

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

zeznania /

W dniu 20 maja 2013 roku pomiędzy (...)w G. a przedsiębiorstwem (...) została zawarta umowa o świadczenie usług nr (...). Z umowy wynikało, iż przeprowadzenie w dniu 23 maja 2013 roku prześwietlenia drzew i krzewów wymaga zatwierdzenia przez A. O. (1). Gmina M. G. nie była jednak stromą tej umowy a oskarżona ani żaden przedstawiciel (...) jej nie podpisywał.

Pracownicy firmy PHU (...) zwrócili się do E. O. o ustalenie z A. O. (1) terminu czynności polegającej na zatwierdzeniu prawidłowości wycinki drzew. Podczas rozmowy telefonicznej 23 maja 2013 roku E. O. ustaliła ustnie z A. O. (1), że spotkanie w tej sprawie odbędzie się 23 maja 2013 roku, choć A. O. (1) wskazywała wcześniej, że termin tej jej nie odpowiada. W dniu 23 maja 2013 A. O. (1) nie zjawiła się jednak w umówionym miejscu. Odbiór miejsca wycinki drzew został ostatecznie przeprowadzony z udziałem A. O. (1) następnego dnia.

/dowody:

zeznania E. O. – k. 2125v

zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042

zeznania D. W. (1) - k. 2021v- 2025

zeznania J. W. (1) - 2080-2081

zeznania M. C. – k. 2083v-2085

umowa o oświadczenie usług (...) – k.2072 - 2074

Współpraca firma PHU (...) z U. M. (1) jest kontynuowana. Obecnie firma PHU (...) ma umowę na jeden obiekt.

/zeznania A. Z. (1) - k. 2039v-2042/

Odtworzenie stanu faktycznego niniejszej sprawy zostało dokonane na podstawie zeznań świadków: D. W. (1) i A. Z. (1) oraz zeznań pozostałych świadków: pracowników PHU (...) oraz pracowników U. M. w G., które wraz ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami, których autentyczność nie była podważana przez strony procesu, a które sąd uznał za wiarygodne, pozwoliły na odtworzenie inkryminowanego czasu w okresie od 2011r do maja 2013r i od maja 2012r do 2013r.

W charakterze świadków przesłuchano pracowników firmy (...) PHU. Zeznania tych świadków miały znaczenie przede wszystkim w tym zakresie, w którym świadkowie zeznawali o zdarzeniach, w których uczestniczyli:

M. M. (2) odniosła się m.in. do treści poleceń jakie wydawała pracownikom firmy oskarżona.

I. P. zeznała, że pracownicy zauważyli, że ilość zapytań ofertowych zmniejszyła się. Ponadto odniosła się do swojego związku z D. W. (1)

J. W. (1) odniósł się do czynności związanych z przycinką drzew na terenie(...).

S. A. była świadkiem, jak oskarżona nazwała D. W. (1) debilem.

E. S. złożyła jasne, logiczne i wyczerpujące zeznania odnośnie wykonania rabat na Alei (...), które były zgodne m.in. z zeznaniami A. Z. (3).

M. S. (2) i K. M. potwierdzili jedynie udział oskarżonej w odbiorach prac wykonywanych przez PHU (...). O uwagach i zastrzeżeniach ze strony oskarżonej czy jej wulgarnym zachowaniu świadek wiedział wyłącznie od osób trzecich

K. G. zrelacjonował to co usłyszał od swojego szefa, na temat zachowania oskarżonej.

W większości zeznania pracowników firmy PHU (...) stanowiły wynik własnych spostrzeżeń i obserwacji zachowań pokrzywdzonych i relacji panujących w firmie i na linii firma - (...). Zeznania pracowników są co do zasady wiarygodne, gdyż świadkowie zeznawali jasno i logicznie, ale są to zeznania, w których przeważają oceny i subiektywne doznania świadków. Należało je oceniać w kontekście wyraźnego konfliktu firmy (...) z oskarżoną.

Zeznania I. P. z powodu faktu jej związku z D. W. (1) były nacechowane emocjonalnym nastawieniem świadka wynikającym z bezpośredniego zainteresowania wynikiem sprawy, choć sąd nie zakwestionował ich wartości dowodowej. J. W. (1) powtarzał zasłyszane opinie o negatywnym nastawieniu oskarżonej co do PHU (...), a także zdarzeniu związanym ze znieważeniem szefa.

Zeznania dotyczące relacji pomiędzy pokrzywdzonym D. W. (1) a oskarżonym stanowiły wynik własnych spostrzeżeń pracowników

W charakterze świadków przesłuchano także pracowników U. M..

Podobnie jak zeznania pracowników firmy PHU (...) zeznania pracowników (...) miały znaczenie przede wszystkim w tym zakresie, w którym świadkowie zeznawali o zdarzeniach, w których uczestniczyli.

Świadkowie ci są w zasadzie osobami postronnymi, w ich zeznaniach brak jest takich elementów, które wskazywałyby na to, że nie polegają na prawdzie aczkolwiek sąd analizując te zeznania miał na względzie fakt, iż część świadków to osoby służbowo podległe oskarżonej, co może wpływać na relacjonowanie faktów w określonym świetle.

Z. Z. zeznał, że nie brał udziału w sprawie dotyczącej relacji oskarżonej i D. W. (1) oraz PHU (...) i nie rozmawiał na ten temat ani z oskarżoną ani z pozostałymi pracownikami referatu.

J. W. (2) zeznała, że często pracownicy (...) dzwoniли do D. W. (1) z prośbą o przywiezienie posiłku. Zazwyczaj pracownicy oddawali mu pieniądze. Według J. F. traktowano to jak przysługę, „po koleżeńsku”. Świadek wiedziała, że zdarzały się problemy z brakiem odbioru prac, ze względu na niedokładne uprzątniecie śmieci spod śniegu.

U. S. nie wiedziała nic o konflikcie pomiędzy oskarżoną a D. W. (1) i jej zeznania miały znacznie dla ustalenia faktu przywiezienia przez niego produktów do wyrobu masy solnej.

Zeznania M. C. miały znaczenie dla okoliczności przebiegu i prawidłowości wycinki w tym znaczeniu, że potwierdził fakt braku obecności oskarżonej podczas czynności zatwierdzania drzew do wycinki. Świadek wycofał się z pierwszych zeznań co do obecności w umowie zapisu o wysokości pniaków drzew podlegających ścięciu. Świadek logicznie uzasadnił zmianę zeznań i podkreślił, że chociaż jest obecnie pracownikiem (...) to nie jest bezpośredni podległym oskarżonej i nie ma żadnej wiedzy odnośnie konfliktu i jej zachowania. Jego zeznania w tym zakresie nie miały jednak istotnego znaczenia dla sprawy.

S. W. odniosła się do zachowania D. W. (1), w tym do kwestii przywożenia przez niego jedzenia do U. M., procedury kierowania zapytań ofertowych, przebiegu czynności odbioru zleconych prac.

K. W. odniosła się do wielu okoliczności bezspornych i zeznała m.in., że jedzenie u D. W. (1) zamawiali różni pracownicy urzędu, nie tylko oskarżona

Podobnie jak S. W. i K. W. świadek J. D. zeznała, że w relacje pomiędzy oskarżoną a D. W. (1) oraz firmą PHU (...) układały się dobrze, a przyjemniej nie miały negatywnego wpływu na merytoryczny zakres współpracy. Jeśli zdarzały się przypadki nieprawidłowego wykonania umowy to firma dokonywała korekt. Jeżeli zostanie sporządzony i podpisany protokół to oznacza, że prace są odebrane i faktura zostanie zapłacona. Świadek potwierdziła, że D. W. (1) przywoził do urzędu zamówione przez pracownice jedzenie, którego koszty pokrywali. Podobnie w swojej wymowie zeznania złożył zeznania T. S., który zeznał m.in. na okoliczność przebiegu czynności odbioru oraz dostarczania różnych produktów do (...) oraz relacji pomiędzy D. W. (1) a pracownikami urzędu.

E. O. z (...) opisał okoliczności ustalenia obecności oskarżonej podczas czynności polegającej na sprawdzeniu prawidłowości wycinki drzew przy (...).

W charakterze świadków przesłuchano przełożonych oskarżonej, które to zeznania sąd uznał za wiarygodne. Żaden z przełożonych nie był w stanie odnieść się do konfliktu osobistego pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym D. W. (1) i zeznania tych osób koncentrowały się na opisie sytuacji dotyczącej współpracy z firmą PHU (...), a zwłaszcza zarzutów objętych skargami A. Z. (1) i D. W. (1) w zakresie nieprawidłowości realizacji umów.

Sekretarz Miasta D. M. złożył zeznania odnośnie postępowania wywołanego skargami złożonymi przez D. W. (1) i A. Z. (1).

Zeznania M. S. (1), R. M. i M. B. były istotne w zakresie ustaleń dotyczących zastosowania i zawieszenia stosowania wobec PHU (...) trybu zapytań ofertowych i współpracy. (...) M. S. (1) i (...) R. M. odnosząc się do sprawy wywołanej skargami złożonymi przez A. Z. (1) i D. W. (1) zeznali, że ocena procedur dotyczących zapytań ofertowych w stosunku do PHU (...) przebiegła prawidłowo. Wobec tej firmy pojawiły się pewne zastrzeżenia i uwagi. Według R. M. zarzuty podniesione w skargach nie zostały potwierdzone.

W charakterze świadka przesłuchano A. Z. (2), którego zeznał, że nic nie wiedział na temat relacji oskarżonej i D. W. (1). W tym zakresie zeznania świadka nie budziły wątpliwości. Świadek zasłaniał się niewiedzą co do relacji oskarżonej z firmą jego syna, co w sytuacji zatrudnienia świadka w (...), jego związków z firmą PHU (...) i ścisłej współpracy z oskarżoną budziło wątpliwość, gdyż świadek nie był w tych okolicznościach zachować całkowitej bezstronności. Tych zeznań nie uwzględniono, aczkolwiek należy zaznaczyć, że świadek co do zasady koncentrował się na swoich i to wyłącznie zawodowych relacjach z oskarżoną i przyznając, że był z A. O. (1) skonfliktowany podkreślił, że były to spory o charakterze zawodowym, a nie osobistym.

W charakterze świadka przesłuchano M. M. (1) i K. F. z firmy (...), którzy odnieśli się do przebiegu współpracy tej firmy z U. M. (1). Z zeznań tego świadków wynika konkluzja, że wykroczenie przez kontrolujących uchybień wykonaniu zleconych prac nie może być podstawą do zarzutu nieprawidłowości ze strony pracowników urzędu. Tryb kontroli jest wpisany w specyfikę zleconych prac.

Zeznań K. K. nie uwzględniono, gdyż nie posiadała ona żadnych informacji w rozstrzyganej sprawie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej oskarżonej był zasadniczo niesporny. Wątpliwości dotyczyły dopiero oceny prawnej tak ustalonego zachowania oskarżonej.

Antycypując ocenę zasadności pierwszego z postawionych zarzutów zauważyć trzeba, że kodeks karny reguluje kwestię odpowiedzialności karnej za przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza publicznego w treści art. 231 § 1 k.k. Przepis ten stanowi, iż sprawcą tego czynu jest funkcjonariusz publiczny, który przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Należy wskazać, iż z przekroczeniem uprawnień można mieć do czynienia wtedy, gdy funkcjonariusz publiczny podejmuje czynności wykraczające poza jego uprawnienie służbowe (np. wydaje decyzje, która nie jest w jego kompetencjach), bądź też jego działanie co prawda mieści się w zakresie jego uprawnień, lecz do jego podjęcia nie było podstawy prawnej lub faktycznej. W wypadku niedopełnienia obowiązków to polega ono na nienależyтым ich wykonaniu, bądź też zaniechaniu ich wykonania w określonej sytuacji, w której funkcjonariusz do takiego podjęcia działania był zobligowany. Przedmiotem ochrony czynu stypizowanego w art. 231 kk jest bowiem prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego. Zatem ewentualne przekroczenie uprawnień może zachodzić tylko w dziedzinie działalności służbowej (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 13 czerwca 2013r. II AKa 405/12). Nadto samo przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków nie wypełnia automatycznie znamion tego przestępstwa, konieczne jest bowiem działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego a działanie sprawcy musi być umyślne (z wyjątkiem szkody istotnej §3). Oznacza to, że swoim zamiarem, czy to bezpośrednim czy ewentualnym sprawca tego czynu musi obejmować zarówno przekroczenie uprawnień jak i wynikającą z tego szkodę. Należy ponownie podkreślić, iż ustalenie przekroczenia uprawnień związanych z daną funkcją publiczną wymaga nie tylko stwierdzenia, że dokonana przez funkcjonariusza publicznego czynność leży poza zakresem jego uprawnień musi ona bowiem pozostawać w związku formalnym lub merytorycznym z jego działalnością, w granicach w których zawarte są jego uprawnienia.

Wobec ustalenia, że z racji sprawowanej funkcji (...) (...) Z. w W. (1) i (...) U. M.o w G. oskarżona była i nadal jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 231 § 1 k.k. należy ustalić przede wszystkim czy swoim działaniem lub zaniechaniem oskarżona przekroczyła uprawnienia lub nie dopełniła obowiązków oraz ustalić czy doszło do konkretnego, a nie jedynie abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo wystąpienia szkody w interesie publicznym lub prywatnym.

Z aktu oskarżenia wynika, że niedopełnienie obowiązków przez oskarżoną miało przybierać bardzo zróżnicowaną postać:

Oskarżona miała znieważać A. Z. (1). Ponadto oskarżonej zarzucono uzależnianie pozytywnego odbioru prac od dostarczenia jej przez D. W. (1) jedzenia i innych produktów do (...) i (...)w G.. Ponadto oskarżona miała żądać od pracownika przedsiębiorstwa PHU (...) dowiezienia jej przy użyciu pojazdu firmowego do załatwiania spraw prywatnych. Oskarżona miała zlecać ustnie wykonanie PHU (...) prac nieprzewidzianych w specyfikacji umowy, za co przedsiębiorstwo nie uzyskało wynagrodzenia. Oskarżona uchyliła się od udziału w czynności polegającej na dokonaniu akceptacji wycinki drzew. Ponadto domagała się, żeby A. Z. (1) zwolnił swojego pracownika. Oprócz tego oskarżonej zarzucono to, że w okresie od maja 2012 r. do marca 2013 r. uporczywie nękała D. W. (1) telefonicznie dzwoniąc do niego oraz wysyłając sms-y czym naruszała jego prywatność. Ten drugi zarzut, który miał opisywać zachowania oskarżonej jako wyczerpujące znamiona tzw. przestępstwa stalkingu połączono w jednej kwalifikacji z art. 231 §1 kk jako czyn ciągły a jednocześnie zachowanie wyczerpujące znamiona dwóch przestępstw tj. z art. 190a §1 kk i art. 231 §1 kk. Wobec takiej hybrydowej kwalifikacji prawnej, której uzasadnienia próżno szukać w

uzasadnieniu aktu oskarżenia, należało rozpatrywać te zarzuty łącznie. Wyjaśnienia wymaga jedynie, iż przestępstwo stypizowane w art. 190 a §1 kk polega na uporczywym nękanii innej osoby lub osoby jej najbliższej, które wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność. Już samo porównanie treści przepisów art. 190a §1 i 231 §1 kk nastęrcza trudności nawet w abstrakcyjnym wyobrażeniu zachowań, które jednocześnie wyczerpywałyby znamiona obu tych przepisów. Niemniej jednak wypada wskazać, iż przedmiotem ochrony art. 190a §1 kk jest wolność człowieka rozumiana jako wolność od obawy, strachu a także prawo do prywatności. Wypełnianie znamion tego przestępstwa polega na wzbudzaniu poprzez uporczywe nękanie u osoby poczucia zagrożenia i naruszaniu jej prywatności. Komentatorzy a także orzecznictwo nie ma wątpliwości, iż owo nękanie musi nosić znamiona powtarzalnego, uporczywego dręczenia trapienia, niepokojenia innej osoby wbrew jej wyartykułowanemu sprzeciwowi. Sprawca przekracza te granicę prywatności w sytuacji kontynuowania swojego postępowania pomimo dania mu sygnału przez pokrzywdzonego, iż ten sobie tego nie życzy.

Przechodząc na grunt niniejszego postępowania należało stwierdzić, wbrew twierdzeniem zawartym w akcie oskarżenia, iż w okolicznościach tej sprawy zachowania oskarżonej w ogóle nie mogą być uznane za bezprawne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżona pełniąc funkcję kierownika (...) Z. w W. (1) i (...) U. M. o w G. miała prawo a nawet obowiązek kontrolowania firm wykonujących zleczone prace i kierowania w stosunku do nich uwag na temat wykonywanych obowiązków. W toku postępowania pojawiał się częstokroć ze strony oskarżycieli posiłkowych zarzut, iż A. O. (1) „czepiała się” prac wykonywanych przez firmę (...). Z obrazu wynikającego z zeznań pokrzywdzonych można było odnieść wrażenie, iż w ich ocenie firma (...) wzorowo wypełniała swoje obowiązki a wszelkie zastrzeżenia wynikały wyłącznie z negatywnego nastawienia A. O. (1). Teza taka nie wytrzymuje jednak konfrontacji choćby z dokonaną przez sąd analizą protokołów odbioru dokonywanych przez innych pracowników, w tym w szczególności przez D. W. (1), jeszcze w czasie gdy ten pracował w (...). Otóż zastrzeżenia jakie wówczas formułował dzisiejszy oskarżyciel posiłkowy były równie dobitne i drobiazgowo jak te które stawiała A. O. (1). Ocena sytuacji nie może przecież zależeć do subiektywnego stanowiska danej osoby, lecz musi być zobiektywizowana. Przełożeni oskarżonej wskazywali na wysokie standardy odnośnie utrzymywania terenów zielonych w Gminie i w tym zakresie nie widzieli niczego niewłaściwego w zachowaniu oskarżonej. Zestawienie kar finansowych, nakładanych na firmę (...) i firmę (...) także nie pozwala na przyjęcie, iż firma (...) była w jakikolwiek sposób dyskryminowana. Ewentualne oczekiwanie zaś, iż będzie traktowana inaczej niż inne firmy wykonujące usługi na rzecz miasta byłoby całkowicie nieuprawnione. Na marginesie można wskazać, iż budzi pewne wątpliwości zatrudnienie w prywatnej firmie (...), który do tej pory z ramienia (...) kontrolował działalność tej firmy. Jednak wobec braku regulacji prawnych uniemożliwiających w określonym czasie po rozwiązaniu stosunku pracy w urzędzie podejmowanie pracy przez urzędników w firmach, które były przez nich wcześniej kontrolowane z ramienia urzędu, wątpliwości te pozostają jedynie w sferze etycznej nie prawnej. W toku postępowania nie stwierdzono także, żeby bezpośrednią przyczyną pozytywnego odbioru prac była realizacja przez pracowników PHU (...) dodatkowych, nieformalnych wymagań przedstawionych przez oskarżoną, zwłaszcza, że jak już wskazano powyżej, do ujawniania nieprawidłowości związanych z wykonywaniem prac przez PHU (...) dochodziło przez cały okres współpracy z (...). Z zeznań pracowników Referatu Z. i protokołów odbioru prac wynika, że kontrole jakości prac wykonywanych zarówno przez PHU (...) jak i firmę (...) były przeprowadzane regularnie od początku współpracy z tymi firmami. Uchybienia były rejestrowane zarówno w okresie objętym zarzutami aktu oskarżenia jak również w okresie poprzedzającym gdy jak ustalono relacje pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonymi były nie tylko poprawne, ale w przypadku D. W. (1) bardzo dobre. Z zeznań M. B. i M. S. (1) wynikało, że dostrzeżone nieprawidłowości były przedmiotem spotkań z przedstawicielami firm i znalazły przełożenie w czynnościach podejmowanych wobec firm – zleceniobiorców (wezwania). Taki obraz rzeczy wynikał także z zeznań osób odpowiedzialnych za realizację umów: A. Z. (1) i D. W. (1), którzy ostatecznie nie zaprzeczyli, że pewne uchybienia podczas wykonywania robót mogły powstawać z winy firmy PHU (...). A. Z. (1) i D. W. (1) oraz szeregowi pracownicy PHU (...) zeznawali, że zdarzały się przypadki niedokładnego przeprowadzenia zleconych robót, co wynikało z stanu atmosferycznego czy specyfiki zleconych prac.

Z zeznań przedstawiciela firmy (...) wynikało, że współpraca z (...) przebiega bezkonfliktowo. Jeżeli ze strony urzędników zdarzają się wytknięcia uchybień w wykonaniu zleconych prac to nie ma przesłanek, aby interpretować jej

jako złośliwe, dyskryminujące zachowanie. Umowa wiążąca strony przewiduje tryb usuwania wszelkich dostrzeżonych nieprawidłowości, który zazwyczaj jest - według M. M. (1) – bezproblemowo stosowany.

Bezsprzecznym jest, że do sfery uprawnień oskarżonej należało decydowanie o tym kiedy, jakiego rodzaju i w jakim zakresie zostaną przeprowadzone kontrole firm- zleceniobiorców. Ponadto oskarżona miała prawo do formułowania uwag pod adresem firmy wykonującej i jej pracowników co do prawidłowości i terminowości wykonywania przez nich zleconych prac w związku z ich odbiorem. Oskarżona miała także prawo do informowania, że w przypadku stwierdzenia uchybień w ich pracy wyciągnięte zostaną stosowne konsekwencje. Sąd nie dopatrył się w takich działaniach zachowań bezprawnych tj. przekraczających uprawnienia przysługujące A. O. (1). Zupełnie inną kwestią jest sposób i forma komunikowania się z przedstawicielami firm wykonawczych, o czym poniżej.

W zakresie wykonywania prac związanych z utrzymaniem zieleni w relacjach na linii urząd - przedsiębiorcy, wykonawcy dużą rolę odgrywał zwyczaj polegający na podwożeniu pracowników urzędu na miejsce odbioru robót czy uczestnictwo i sponsorowanie imprez kulturalnych przez tych przedsiębiorców.

Ponadto w przypadku firmy PHU (...) i działań podejmowanych przez D. W. (1) praktyka stworzyła zwyczaj częstych wizyt przedstawiciela firmy w (...), których przebieg nie wpisywał się we wzorzec czynności administracyjnych. Jak wskazano powyżej D. W. (1) na zaproszenie pracowników urzędu przywoził posiłki, które wszyscy wspólnie jedli. Akceptacja tej sytuacji zarówno przez przedsiębiorcę – tj. A. Z. (1) i przedstawicieli (...) daje prawo uznania, że zwyczaj był taki, że D. W. (1) nie tylko systematycznie podwoził A. O. (1) samochodem służbowym, ale też przywoził jedzenie do (...).

O stosowaniu praktyki podwożenia urzędników na miejsce odbioru prac samochodami firm wykonawczych wiedzieli przełożeni oskarżonej, co wynikało m.in. z zeznań M. B., (...) D. M. czy (...) M. S. (1). Na uwagę zasługuje to, że wśród podwożonych pracowników oprócz A. O. (1) byli także inni pracownicy, którzy zajmowali się odbiorem i kontrolą prac np. A. S.. Z zeznań tego świadka wynikało, że bardzo często w odbiorach brało udział dwóch przedstawicieli (...) i sytuacje kiedy D. W. (1) podwoził wyłącznie oskarżona należały do rzadkości. Z zeznań A. S. popartych w tym zakresie treścią protokołów odbioru wynikało, że odbiory, w których uczestniczyła z ramienia (...) wyłącznie oskarżona należały do rzadkości i zazwyczaj odbiór odbywał się dodatkowo z udziałem A. S..

Z kolei z zeznań A. Z. (1) wynikało wprost, że także wiedział o tych praktykach i w pełni jej akceptował. Świadek podkreślał, że wszelkie kwestie dotyczące (...) Z. w W. (1) i (...) świadomie powierzył wyłącznie D. W. (1) i pozostawił mu w tym zakresie całkowicie „wolną rękę”.

Warto podkreślić, że z zeznań wielu pracowników urzędu m.in. J. F., S. W., K. W., A. S. wynikało, że z prośbą do D. W. (1) o przywiezienie posiłku dzwonili wszyscy pracownicy, a nie tylko oskarżona i zazwyczaj pracownicy oddawali pieniądze za zamówione posiłki. W odbiorze świadków zachowanie D. W. (1) traktowano jak przysługę wyrządzaną „po koleżeńsku”. Nie można również tracić z pola widzenia tej szczególnej relacji jaka łączyła D. W. (1) z A. O. (1). Spotkania służbowe przenikały się z ich prywatną relacją i trudno wyraźnie oddzielić kiedy spotykali się towarzysko a kiedy służbowo. Tak też należy postrzegać ewentualne sponsorowanie posiłków przez D. W. (1) A. O. (1). Skoro łączyła ich więź intymna to nie ma nic dziwnego w tym, że D. W. (1) kupował swojej partnerce posiłki. Przyjmowanie tych posiłków od pokrzywdzonego w takiej sytuacji z całą pewnością nie mogło wyczerpywać znamion przestępstwa z art. 231 kk czy też z art. 228 kk. Ocena zachowania urzędnika, który w trakcie swojej pracy prowadzi relacje towarzyskie pozostaje w gestii jego przełożonych, nie jest jednak polem do oceny prawno-karnej.

Uwzględniając te okoliczności a także stosowaną praktykę, sposoby zachowań wykonawców umów i przedstawicieli urzędu w określonych sytuacjach związanych z wykonywaniem umów podnoszone przez oskarżyciela okoliczności dotyczące zachowania oskarżonej stanowią w pewnym sensie normatywne usankcjonowanie zachowań oskarżonej prowadzące do uznania, że decyzje oskarżonej i jej działania mieściły się w ramach porządku prawnego i nie stanowiły naruszeń przepisów prawa karnego, stanowiąc być może naruszenia służbowe. Nie ma bowiem wątpliwości, iż tak prowadzonej współpracy urzędników z firmą wykonawczą wystąpiły odstępstwa od formalnie obowiązującej procedury administracyjnej, ale nie można mówić ani o szkodzie w interesie prywatnym ani w interesie publicznym tym

bardziej, iż współpraca pomiędzy PHU (...) była kontynuowana i trwa do chwili obecnej. Wbrew zarzutom oskarżenia brak jest również podstaw do przyjęcia, że bezpośrednią przyczyną zmniejszenia zapytań ofertowych kierowanych do firmy (...) były nieuzasadnione pretensje i wymagania formalne oskarżonej pojawiające się na tle relacji z D. W. (1), gdyż jak ustalono decyzja w zakresie adresatów, do których tego typu zapytania będą kierowane należała do (...) Gospodarki (...). Jak już podniesiono powyżej decyzja w tym zakresie zapadła w drodze konsultacji z udziałem (...) G. – R. M. i (...) M. S. (1). Od tego czasu firma PHU (...) została pominięta jako adresat zapytań ofertowych, gdyż zapytania ofertowe przygotowywane przez A. O. (1) były weryfikowane przez M. B., która wykreśliła z nich PHU (...). Tym samym wykluczono bezpośredni udział oskarżonej przy podejmowaniu decyzji w sprawie wyboru adresatów zapytań ofertowych.

Z dokumentów wynika, że skala zamówień i zleceń wykonywanych przez PHU (...) na rzecz U. M. w G. jest stosunkowo mniejsza i według twierdzeń pokrzywdzonego A. Z. (1) kondycja firmy wskutek tego, a pośrednio wskutek działań oskarżonej uległa istotnemu pogorszeniu. Niemniej nie można pominąć faktu, że współpraca PHU (...) i U. M. jest kontynuowana do dziś. Bez względu na fakt współpracy gospodarczej PHU (...) z Miastem G. w obecnym stanie koniunktury społeczno- ekonomicznej kategorię stwierdzenie, że ten stan firmy został wywołany wyłącznie konfliktem personalnym z jednym z urzędników jest twierdzeniem bezpodstawnym i zbyt daleko idącym.

Nie zostało udowodnione, że ze strony oskarżonej występowały pogroźki, czy naciski w stosunku do pokrzywdzonych polegające na udaremnieniu odbiorów prac czy podjęciu czynności zmierzających do zerwania współpracy z firmą (...), które miałyby realny wpływ na faktyczną ocenę wykonania umów, skoro jak wynika z większości protokołów odbioru prac odbywały się one bez większych zastrzeżeń. Jeśli pojawiały się uwagi ze strony odbierającej roboty to zauważone usterki podlegały naprawieniu i korekcie. Poprawione prace były odbierane bez przeszkód. Fakt wykonywania przez pracowników firmy PHU (...) oraz nierzadko osobiście przez A. Z. (1) tego typu prac uzupełniających wskazuje pośrednio, na to, że wykonawca uwzględniał uwagi osób odbierających roboty i stosował się do ich wskazówek.

Jako bezpodstawne należało ocenić twierdzenie, że opisywane przez świadka zachowania ze strony (...) były wyłącznie inspirowane przez oskarżoną. Jak już wspomniano i co wynika z ustaleń faktycznych w odbiorze robót oprócz oskarżonej uczestniczyli inni pracownicy urzędu, co do których bezstronności i obiektywizmu pokrzywdzeni nie mieli istotnych zastrzeżeń. Nie ma zatem podstaw, aby mówić o dyskryminowaniu firmy PHU (...) przez oskarżoną.

Nie znajduje również potwierdzenia zarzut nieprawidłowości w zachowaniu oskarżonej podczas odbioru miejsca wycinki drzew. Nie zostały ustalone przyczyny niestawiennictwa oskarżonej na miejscu czynności, co powoduje, że nie można wykluczyć, że nieobecność A. O. (1) została wywołana przez niezależne od niej okoliczności tym bardziej, iż została powiadomiona o konieczności stawienia się w tym samym dniu. Zaniedbanie przypisywane oskarżonej - o ile w ogóle można mówić o zaniedbaniu - należy jedynie oceniać w kategoriach uchybienia obowiązku poinformowania uczestników czynności o swojej nieobecności. Nie można mówić o celowym uchyłaniu przez oskarżoną od dopełnienia obowiązku uczestnictwa w czynności administracyjnej skoro ostatecznie doszło z jej udziałem do odbioru projektu w dniu następnym.

Nie znalazł także potwierdzenia zarzut nadużywania uprawnień przez oskarżoną poprzez zmuszanie A. Z. (1) do zwolnienia z pracy E. S.. Ustalono bezspornie, że oskarżona nie ukrywała przed właścicielem firmy PHU (...) swojej niechęci do jednej z pracownic, ale próba manipulowania podwładnymi A. Z. (1) sprowadziła się do tego, że A. Z. (1) sam podjął decyzję o przesunięciu E. S., tak aby uniknąć nieporozumień z urzędniczką. Materiał dowodowy nie wykazał aby oskarżona podjęła działania przekraczające swoje uprawnienie w zakresie powierzonych jej obowiązków, które skutkować miały odsunięciem, czy też zwolnieniem z pracy E. S..

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut niedopełnienia przez oskarżoną obowiązków w zakresie braku zapłaty firmie PHU (...) należności za wykonanie zleconych prac ogrodniczych w postaci nasadzeń bratków. Współpraca firmy PHU (...) z miastem G. trwa od wielu lat i w tym czasie nie pojawiły się żadne zastrzeżenia co do terminowości w zaspokajaniu roszczeń firmy wykonującej prace przy konserwacji miejskiej zieleni. Z ustaleń wynika, że kwestia zapłaty za przeprowadzane prace była przedmiotem rozmów z przedstawicielami (...), którzy odmawiają uznania

tej należności. Oznacza to, że sprawa uchylania się od zapłaty należności była rozstrzygana jedynie na płaszczyźnie administracyjnej czy też cywilnoprawnej. Kwestia czy doszło do zawarcia umowy pomiędzy stronami w tym zakresie i czy po stronie (...)G. powstało zobowiązanie do uiszczenia wynagrodzenia ma charakter sporu cywilnoprawnego i w tych kategoriach powinna być rozpatrywana. N. doszło do ustnego zlecenia nasadzenia bratków, to A. O. (1) działałaby w tym zakresie w ramach swoich kompetencji, trudno zatem byłoby przypisać jej popełnienie przestępstwa nadużycia władzy. Istotne jest również to, iż pomimo twierdzeń pokrzywdzonego, iż wykonał pracę za którą nie dostał zapłaty kwestia ta nie była przedmiotem powództwa procesowego. W przypadku naruszenia zaś przepisów prawa pokrzywdzonemu jako stronie umowy przysługują odpowiednie środki prawne.

Przechodząc do kolejnego zarzutu, polegającego na znieważeniu pokrzywdzonego przez oskarżoną to należy wskazać, iż bezpośrednim świadkiem tego zdarzenia był J. W. (1) z PHU (...), który słyszał jak oskarżona nazwała pokrzywdzonego A. Z. (1) idiotą, który na niczym się nie zna. Wspomina o tym również w swoich zeznaniach świadek A.. Według D. W. (1) na ul. (...) oskarżona powiedziała do A. Z. (1) debil i zarzuciła mu, że coś jest jeszcze nie zrobione. Pozostali pracownicy firmy (...) nie byli świadkami tego typu zdarzeń. M. M. (2) zeznała, że nie była obecna przy takiej sytuacji i słyszała o tym zdarzeniu od innych pracowników. Zeznania świadków i pokrzywdzonego są w tym zakresie wiarygodne albowiem jak wynika z materiału dowodowego oskarżona zachowywała się w podobny sposób również do innych osób lekceważąc je i ubliżając im. Jak zostało ustalone oskarżona A. O. (1) jest osobą bardzo często zachowującą się ordynarnie. Również podczas czynności służbowych, wykonywanych zazwyczaj poza budynkiem (...) używała słów nieprzyzwoitych, których kierowanie do innych osób nie przystoi żadnemu człowiekowi, a tym bardziej (...)w trakcie wykonywania swoich obowiązków. Zachowanie takie powinno zostać stosownie ocenione przez przełożonych A. O. (1) w kontekście przewinienia dyscyplinarnego, tym bardziej, iż wyrokiem warunkowo umarzającym postępowania sąd przesądził, iż A. O. (1) dopuściła się znieważenia i naruszenia nietykalności cielesnej D. W. (1) i to w budynku U. M. w trakcie pracy. Jest rzeczą niedopuszczalną tolerowanie takiego zachowania (...), który reprezentuje przecież miasto wobec innych osób a wobec mieszkańców, w tym także pracowników firm świadczących usługi na rzecz miasta ma pełnić rolę służebną a nie traktować innych w sposób protekcyjny i lekceważący, jak czyniła to oskarżona. Sąd był jednak związany zakresem aktu oskarżenia, który nie obejmował znieważania innych osób, w tym pracowników firmy (...), a wskazywał jedynie na jednorazowe znieważenie właściciela przedsiębiorstwa (...). Takie zachowanie nie może być jednak kwalifikowane jako przekroczenie uprawnień skutkujące przypisaniem oskarżonej przestępstwa z art. 231 kk. Jak już podnoszono powyżej przestępstwo to polega na działaniu wykraczającym poza uprawnienia powierzone (...)albo niedopełnieniu obowiązków, o czym nie może być przecież mowy w opisywanej sytuacji. Zachowanie takie mogłoby być kwalifikowane co najwyżej nie jako element czynu zabronionego z art. 231kk, lecz jako osobny występek znieważenia osoby. Nawet jednak gdyby przyjąć, iż do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 216 §1 kk w tej sytuacji doszło to należy wskazać, iż czyn taki uległby przedawnieniu. Jak wynika z materiału dowodowego przedmiotowa sytuacja miała bowiem miejsce w 2013r., nie sposób było jednak ustalić konkretnej daty tego zdarzenia. Karalność przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, a o takim czynie tu mowa, ustaje bowiem z upływem roku od czasu gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa. Przedłużenie tego okresu może nastąpić poprzez wszczęcie postępowania przeciwko osobie. W niniejszej sprawie oskarżonej przedstawiono zarzuty w dniu 27 marca 2014r. a zatem, przyjmując ustalenia na korzyść oskarżonej, już po upływie roku od popełnienia czynu polegającego na znieważeniu pokrzywdzonego.

Odnosząc się do zarzutu stalkingu należy powtórzyć, o czym była już mowa powyżej, iż aby zachowanie mogło być uznane za stalking, nękanie przez sprawcę musi być uporczywe, a zatem polegać na nieustannym oraz istotnym naruszaniu prywatności innej osoby oraz na wzbudzeniu w pokrzywdzonym uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia, przy wyraźnym sygnale, iż osoba ta sobie tego nie życzy. Ustawodawca nie wymaga przy tym, aby zachowanie stalkera niosło ze sobą element agresji. Nadto prawnie irrelevantne jest w kontekście strony podmiotowej tego przestępstwa, czy czyn sprawcy powodowany jest żywionym do pokrzywdzonego uczuciem miłości, nienawiści, chęcią dokuczenia mu, złośliwością czy chęcią zemsty. Decydujące jest tu subiektywne odczucie zagrożonego, które musi być oceniane w sposób zobiiektywizowany” (por. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2013 roku, III KK 417/13, KZS 2014/6/26). Sprawca nie musi więc chcieć spowodowania u pokrzywdzonego poczucia zagrożenia czy istotnego

naruszenia jego prywatności. Ustawodawca nie podaje również żadnej motywacji, jaką kierować ma się sprawca (M. Bydyn-Kulik – Komentarz do zmiany art. 190a kodeksu karnego).

W kontekście niniejszej sprawy należy wskazać , iż nie budzi najmniejszej wątpliwości, że głównymi dowodami, na których oparł się oskarżyciel publiczny formułując w przedmiotowej sprawie zarzut uporczywego nękania przez oskarżoną pokrzywdzonego W. były jego zeznania, a także zeznania jego rodziców i załączone smsy.

Sąd uwzględnił zeznania D. W. (1) w zakresie współpracy zawodowej z oskarżoną, faktu znajomości z oskarżoną, w tym istnienia związku osobistego pomiędzy nimi i spotkań prywatnych poza pracą, faktu rozstania oraz dalszych kontaktów zawodowych związanych ze współpracą U. M. z firmą (...), co było już opisywane powyżej. Szczegółowa analiza zeznań D. W. (1) w zakresie relacji osobistych z oskarżoną nie pozwala jednak na uznania ich za w pełni wiarygodne, gdyż są one momentami nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, a także pozostają w opozycji do obiektywnych dowodów w postaci zeznań innych świadków. Trudno tak naprawdę z relacji pokrzywdzonego D. W. (1) ustalić kiedy relacje pomiędzy nim a oskarżoną miały charakter prywatny, a kiedy służbowy. Zeznania D. W. (1) w tym zakresie nie były jasne, a przede wszystkim konsekwentne. Z jednej strony świadek twierdził, że całkowicie zerwał relacje prywatne z oskarżoną jeszcze podczas swojej pracy w (...)czyli do lipca 2010. Z drugiej strony zeznania świadka wskazują, że zarówno w trakcie całego okresu pracy w (...)jak i po podjęciu zatrudnienia w firmie PHU (...) akceptował zachowania ze strony oskarżonej polegające m.in. na spotkaniach prywatnych i służbowych oraz częstych rozmowach telefonicznych. D. W. (1) zeznał, że „ nie zakazywał” wtedy oskarżonej do siebie dzwonić. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że ta „akceptacja” trwała do 19 lutego 2013 , kiedy to doszło do incydentu polegającego na uderzeniu w twarz pokrzywdzonego przez oskarżoną. Wówczas pokrzywdzony zabronił oskarżonej telefonów. Skoro do zdarzenia doszło 19 lutego 2013 to należy przyjąć, że właściwie przez cały okres poprzedzający to zdarzenie czyli od maja 2012 do lutego 2013 relacje pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżoną układały się przynajmniej poprawnie i pokrzywdzony akceptował oraz zgadzał się na zachowanie oskarżonej w stosunku do niego. Oznacza to, że zachowanie oskarżonej przez znaczną część okresu objętego zarzutem (maj 2012 – marzec 2013) nie podlega w ogóle wartościowaniu w kategoriach nękania.

Zeznania pokrzywdzonego były nielogiczne, gdy z jednej strony twierdził, że był przedmiotem ataków ze strony oskarżonej a z drugiej strony zeznawał, że jakiś czas po rozstaniu „ dla świętego spokoju zaczął znowu spotykać się z oskarżoną. To było udawane spotkanie”. Obraz wzajemnych relacji jaki wyłania się z zeznań pokrzywdzonego jest niejasny i trudno na tej podstawie jednoznacznie twierdzić, że zachowanie oskarżonej nosiło znamiona nękania, skoro pokrzywdzony przyznawał, że utrzymywał kontakty z pokrzywdzoną i przez cały czas wyrażał zgodę na takie postępowanie.

Zeznania pokrzywdzonego nacechowane są dużym subiektywizmem w ocenie wzajemnych relacji pomiędzy nim a oskarżoną. Negatywny obraz tych relacji i osoby oskarżonej jaki przedstawia świadek nie jest do końca prawdziwy. Świadek jest niekonsekwentny opisując relacje łączące go i oskarżoną. Z jednej strony zeznawał, że czuł się zastraszonej kiedy oskarżona próbowała wpłynąć i zmusić go do rozstania się z nową dziewczyną, a z drugiej zeznał, że dobrowolnie przyjeżdżał do niej , ponieważ jej współczuł. Pożyczył jej wtedy pieniądze. Zeznania pokrzywdzonego nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonych dowodach m.in. nie wynika to z treści przedłożonych przez pokrzywdzonego wiadomości tekstowych (k.8-14, k. 50-69). Wiadomości nie zawierają żadnych treści, które mogłyby wskazywać na przejawy nękania ze strony oskarżonej. Wypowiedzi są bardzo ogólne, enigmatyczne i należy interpretować je jako niekonkretne, neutralne i w żadnym razie nie potwierdzające zarzutów o stalkingu szczególnie w kontekście utrzymywanej okresowo przez pokrzywdzonego relacji.

Zeznań pokrzywdzonego w zakresie nękania nie potwierdzają w żadnej mierze przesłuchani w sprawie świadkowie. Ani współpracownicy pokrzywdzonego ani jego rodzice nie byli bezpośrednimi świadkami opisywanych przez niego zdarzeń. Osoby z otoczenia pokrzywdzonego zanotowały, że pokrzywdzony odbierał liczne telefony czy składał wizyty w (...)lub spotykał się z oskarżoną poza pracą (zeznania rodziców pokrzywdzonego). Natomiast nie można tych zeznań uznać za miarodajne i obiektywne. Trudno osobie nieorientowanej w relacjach pomiędzy pokrzywdzonym a oskarżoną bez dokładnej wiedzy odnośnie treści ich rozmów czy sms-ów stwierdzić kategorycznie, że tego typu

zachowania przekroczyły dozwoloną normę. Nie bez znaczenia było to, że większość osób z PHU (...) nie znała bezpośrednio oskarżonej i nigdy nie uczestniczyła w spotkaniach i rozmowach pomiędzy nią a pokrzywdzonym. Trudno oczekiwać od pracowników firmy znajomości prywatnej korespondencji czy rozmów telefonicznych, które zazwyczaj odbywają się bez udziału osób trzecich. Istotne jest też to, że pokrzywdzony zeznawał że w okresie objętym zarzutem w czasie kiedy miało dochodzić do nękania duża część spotkań z oskarżoną odbywała się bez udziału innych osób.

W charakterze świadków przesłuchano rodziców D. W. (1): H. W. i A. W., którzy zeznawali na temat szczegółowych relacji oraz wpływu związku oskarżonej i D. W. (1) na zachowanie ich syna. Przedstawiona przez nich ocena sytuacji to wynik przede wszystkim ich własnych obserwacji i spostrzeżeń. Świadkowie tak naprawdę nie mieli żadnych obiektywnych możliwości zorientowani a się jak wyglądają relację ich syn i oskarżonej. Znaczna część informacji, którymi dysponowali pochodziła od pokrzywdzonego. Zeznania w/w świadków uwzględniono w tej części, w której potwierdzili znajomość ich syna D. i A. O. (1). Pozostała część zeznań w/w świadków dotycząca relacji pomiędzy oskarżoną a D. W. (1) nie została uwzględniona.

W ocenie Sądu w toku niniejszego postępowania nie udowodniono, aby w stosunku do pokrzywdzonego było przez oskarżoną stosowane uporczywe nękanie w postaci bezprawnych działań skierowanych bezpośrednio i pośrednio przeciwko pokrzywdzonemu polegających na dręczeniu, prześladowaniu, zastraszaniu w celu poniżenia poprzez wykonywanie telefonów i wysyłanie wiadomości tekstowych. Sam pokrzywdzony nie uważał tych działań za zbyt poważne, skoro nie starał się unikać oskarżonej. Pomimo swoich obaw i lęków zdecydował się na kontynuowanie znajomości z oskarżoną i przed zawiadomieniem organów ścigania o popełnienia przestępstwa zainicjował drogę administracyjnoprawną w postaci złożenia skargi na oskarżoną. Przede wszystkim jednak pokrzywdzony W. nie dał jasnego sygnału oskarżonej, iż nie chce utrzymywać z nią kontaktów, co jest warunkiem przyjęcia, iż doszło do naruszenia prywatności pokrzywdzonego, którego ten sobie nie życzył.

Taka ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie musiała skutkować ustaleniem, iż zachowanie oskarżonej nie wyczerpywało znamion czynów zabronionych, a w konsekwencji uniewinnieniem oskarżonej od zarzucanych jej czynów z art. 231 § 1 kk w zb. art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk oraz o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. art. 190a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Wobec uniewinnienia oskarżonej, zgodnie z dyspozycją art. 632 kpk kosztami postępowania sąd obciążył Skarb Państwa.